

П. Като бѣше жертва-та Христова съвършена и принесена само единъ пѣтъ, възможно ли е тайна-та вечеря да е жертва за наши-ты грѣхове?

О. Не е възможно. Тя не е жертва, но само споменъ на страданія-та и смърть-тѣ Христовѣ, споредъ думы-ты Христовы: “Това правѣте за мое възпоминаніе.” Лук. 22; 19. “Всякой пѣтъ когато ядете този хлѣбъ, и пиете тѣхъ чашѣ, смърть-тѣ Господнѣ възвѣстявате, докѣлѣ дойде той.” 1 Кор. 11; 26.

П. Що каза Петръ на Исуса?

О. И Петръ го зѣ на странѣ, и начинѣ да му запрѣщава, и да казува: Смили ся за себе си, Господи; нѣма да ти бѣде това. Ст. 22.

П. Защо го зѣ Петръ на странѣ?

О. Вѣроятно защото ся боеше че думы-ты Исусовы ще обезсърдчатъ ученицы-ты.

П. Прилично ли бѣше това което направи Петръ?

О. Съвсѣмъ не бѣше прилично за него да запрѣщава на оногова който споредъ неговы-ты думы бѣше “Сынъ на Бога живаго.” Но Петръ не направи това да искуси Христа, но отъ любовъ къмъ него.

П. Що му отговори Исусъ?

О. А той ся обърнѣ и рече на Петра: Махни ся отъ прѣдъ мене, сатано съблазнѣ ми си защото не мыслишь за това което е Божіе, но което е чловѣческо.

П. Прѣдъ кои говореше Исусъ тия думы?

О. Прѣдъ всички-ты ученицы. А той като ся обърнѣ и видѣ ученицы-ты си, запрѣти на Петра, и рече: Махни ся, и пр. Мар. 8; 33.

29)

и и л и и